

kan siges at være gaaet i den Retning og det navnlig i den Tid, hvori det ærede Medlem og jeg have beskæftiget os med den Slags Ting. I vor Studietid var Forholdet saaledes, at Kvinden for en væsentlig Del kun havde halv Arveret imod Manden. Det har man forandret derhen, at hun nu har fuld Arveret. Fremdeles var Forholdet den Gang, i det ærede Medlems og min Studeretid, det, at enhver ugift Kvinde var umyndig og blev umyndig hele Livet igjennem. Der kunde kun være Tale om, at der ved før Bevilling kunde gives hende en Slags Myndighed under Kurator. Nu er hun senere bleven myndig ganske under samme Vilkaar som Manden. Jeg synes da, at i den Udvikling maatte det næste Skridt føre til, at man nu ogsaa gjorde gift Kvinde, som endnu er umyndig, myndig. Jeg vil, da jeg nu har Ordet, kun benytte Leiligheden til ganske kort at sige, at jeg er enig med den høitærede Justitsminister, om jeg opfattede hans Ytringer rigtigt, i, at man ikke skal blande sig for meget i saadanne Foranstaltninger at søge at gjøre Ægtefæstaber lykkelige og deslige; det beror paa ganske andre Forhold. Men jeg vil kun fremhæve, at der er en Side af Sagen, som ikke berører Ægtefæst, saa længe det bestaar. Det er nemlig, saasnart Ægtefæstet opløses ved Dødsfald eller paa anden Maade. Det Formuefællesskab, som theoretisk eksisterer, er i Praxis i høj Grad ikke til Stede, det løses ikke i Praxis, det er en juridisk Fiktion. Naar man vil tage et Ægtefæst, vil man jo altid finde, at der er Ting, som Konen har, og som er hendes, og Ting, som Manden har, og som er hans, om hvilke der ikke kan være Tale om noget Fællesskab. Der er Forskel paa Mandens Hat og paa Konens Hat, dem forvekle de ikke, og paa Mandens Klædningsstykker og paa Konens og paa Mandens Brevkiste og paa Konens og paa mangfoldige andre Ting, at det er fælles Altsammen, er ren Fiktion. Nei, Følgerne af Fællesskabet viser sig oftest meget betydeligt, naar der er Tale om en Opløsning; saa kommer der tildels meget ublidlige Følger. Der er tidligere talt om dem her i Thinget, saa jeg skal ikke komme ind paa Andet end ganske kort at antyde dem. Naar man ikke har gjort Testamenter — man siger, at man kan gjøre Testamenter, men har man ikke gjort det — saa veed man, at den afdøde Ægtefælles Arvinger kan komme og tage omtrent Halvdelen af Fællesboet uden Hensynet til, hvem der har skaffet det. Man ser jævnligt, at naar en Mand gifter sig igjen, blive Børnene af første Ægtefæst forurettede, fordi

det en Mand kan erhverve af Formue, først samles i Aarenes Løb. Men jeg skal ikke komme noie ind derpaa; jeg har kun villet gjøre opmærksom paa, at dette er jo ogsaa en Side af Sagen, som spiller en Rolle, at dette i Virkeligheden kun fingerede eller theoretiske Formuefællesskab fører, saasnart det skal opløses, ikke sjældent til ubillige og uretfærdige Følger.

Formanden (Høgsbrø): Det ærede Medlem for Bølle Amts 2den Valgkreds har bedt om Ordet for 3die Gang. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Op- hold) har det ærede Medlem Ordet.

Berg: Det er angaaende Baandlæggelsen og Forbindelsen mellem Baandlæggelsen, Ægtepagter og nærværende Lovforslag, at jeg ønsker at høre mig. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Haltier) yttrede, at efter Oberformynderen's egne Ytringer til ham har Baandlæggelsen taget et saadant Omfang, at det væsentlige Børn for Kvinden, som dette Lovforslag skulde tilfugte imod, at Manden øvede hendes Formue, var gjort overflødig. Enten det nu tillige gjør Ægtepagter overflødige eller ei forekommer det mig, at det bliver det Samme; thi Baandlæggelsen kan i mange af disse Tilfælde være fket, fordi man nu en Gang ikke vil have Ægtepagter, da det mere er en Kuriositet, og for det Andet, fordi man iøvrigt ikke vil have det overladt til Lovgivningen, efter hvilken en hvilken som helst Mand kan raade over Formuen. Derfor det nu var almindeligt, at Kvinder raadede over Formue, og Fædrene eller Giverne vidste dette, mon da Baandlæggelser ikke ogsaa bleve og turde være meget mindre almindelige. Det er derfor, jeg mener, at naar man nu baandlægger i mange Tilfælde, fordi den almindelige Lovgivning gjør den gifte Kvinde umyndig i Formue-sager, og fordi man ikke antager, hun vil bryde Reglen, og saa opretter en Ægtepagt, da vilde dette falde bort, hvis vi havde en Lovgivning, der gjorde det til Regel, at Kvinden var myndig over den Formue, hun indbragte i Ægtefæstet. Forsaa vidt tror jeg, at Baandlæggelserne væsentlig vilde vinde ind, hvis det blev fastholdt, at Kvinden er myndig over Sit, medmindre Underledes bestemmes, naaget hun indtræder i Ægtestand.

Forslagsstilleren (Bajer): Det er kun nogle saa afsluttende Bemærkninger, jeg ønsker at gjøre. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Haltier) har naturligvis fuldstændig Ret til at forsvare